

LAURA CARUSINO

EM DIC BEA

EM DIC BEA

Títol original: *Io sono Bea. Amicizia in pericolo!*

Publicat per primera vegada a Itàlia el 2024 per Mondadori Libri S.p.A.

© Text: Laura Carusino, 2024

© Il·lustracions: Erika de Pieri, 2024

Drets negociats a través de l'agència literària
Ute Körner, www.uklitag.com

© Traducció: Susana Rodríguez, 2025

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2025

Bac de Roda, 64. 08019 Barcelona

Primera edició: febrer 2025

Direcció editorial: Begoña Lozano

Edició: Laura Trueba

Preimpresió: Alberto García

ISBN: 978-84-1349-451-7

Dipòsit legal: M-25230-2024

Printed in Spain

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

Poden utilitzar-se'n citacions sempre que se n'esmenti la procedència.

www.brunolibros.es

LAURA CARUSINO

EM DIC

AMISTAT EN PERILL

Traducció de l'italià de Susana Rodríguez
Il·lustracions d'Erika de Pieri

EM DIC BEA

BEA

ANGIE

BEA
(L'ALTRA)

PAU P.

MARTINA

MARE

-SUPERPROFE-

PARE

HEAVY METAL

ÀLEX

ROCKY

• 1 •

SOM AMIGUES O NOMÉS DIVES?

Tinc un **SMARTPHONE!**

Havia perdut l'esperança de tenir-ne un abans del meu aniversari, però en canvi... mi-te'l aquí, i és tot meu! De moment, encara no tinc permís per portar-lo a l'institut, però quan torno a casa, el trobo a la meva habitació, esperant-me. Tampoc puc utilitzar-lo més temps del que han establert els pares, però això són petits detalls sense importància...

Des del **PRIMER DIA D'INSTITUT** han passat un munt de coses increïbles, i d'això encara no fa ni dos mesos!

Primer: MAI m'hauria imaginat que aniria a la mateixa classe que la Bea Dubois, la noia més popular, amb els seus fantàstics cabells llargs i rossos.

I NO HA
CANVIAT
GENS!...

Quan anàvem juntes a ballet ja no em queia massa bé. Sempre ha sigut molt estirada!

Segon: MAI m'hauria imaginat que em convertiria en «la que fa pastissos a Youtube», és a dir, en una que fa vídeos de receptes per al canal de Youtube de l'institut. Aquest és el projecte que ens ha proposat el profe més súper de tots... el mateix que des del primer dia vaig anomenar Superprofe.

Tercer: MAI m'hauria imaginat que em convertiria en «la que s'ha enamorat d'en Pau»... Bé, això només ho sé jo. En Pau ha fet que el meu cor bategui d'una manera especial per primer cop a la meva vida... no... en realitat, me l'ha fet explotar! I abans o després (possiblement serà després)... **EM DEMANARÀ QUE SURTI AMB ELL!** El fet que sigui el xicot de la Bea, l'altra Bea, i no pas el meu, és només un petit detall.

Quart: MAI, MAI ABANS m'hauria imaginat que formaria part del grup de les Dives.

Vaig posar aquest malnom a la Bea D. i la Martina, la seva amigueta de veu cridanera, per prendre'ls el pèl.

Però les coses han canviat durant les darreres setmanes, i quan les dues cursis ens van demanar a l'An-

gie (la meva millor amiga) i a mi que féssim juntes el següent vídeo per al canal de Youtube de l'escola, vaig ser jo mateixa (si, jo!) qui va proposar el nom del nostre nou **EQUIP DE TREBALL**.

Avui tornem a l'escola després del pont de novembre.

Sort que avui a primera hora ens toca classe de llengua, amb el nostre estimadíssim Superprofe!

—Bon dia a tothom, nois i noies. Com esteu? Ara us demano que seieu i estigueu en silenci, si us plau... silenci! —diu apujant el to de veu per cridar la nostra atenció—. Sé que és difícil tornar a l'escola després del pont, però deixeu-me que us digui un secret... també ho és per a mi! Així que intentem fer-ho tan fàcil com sigui possible...

No ho havia pensat mai abans, però efectivament, ell també ha tingut festa aquests dies. Com deu ser la seva vida fora de l'escola?

—El **CANAL DE YOUTUBE** de l'escola està funcionant d'allò més bé! Estic molt orgullós de tota la classe: heu demostrat que es poden fer vídeos interessants i divertits alhora. Sou genials!

També sé que alguns de vosaltres heu decidit canviar l'esquema dels vídeos —diu mentre s'asseu sobre la taula—; d'altres seguireu mantenint-los, i també hi ha

algú que no vol continuar... No passa res, no hi esteu obligats. De moment, no tingueu pressa, perquè encara hem de publicar força vídeos, però sí que m'agradaria que vinguéssiu a parlar amb mi per explicar-me les vostres idees i tot el que esteu preparant.

Hmm, efectivament l'Angie i jo hauríem de dir-li que ja no farem el vídeo només nosaltres dues: ara nosaltres també som Dives.

La veritat és que no estic gaire segura de com he d'actuar amb l'altra Bea i la Martina... **SOM AMIGUES DE DEBÒ?**

En realitat, si les comparo amb l'Angie, la resposta és evident: no. L'Angie sí que és una amiga de veritat! Mentre estic capficada en els meus pensaments, noto un copet sota la cadira. Em giro i veig que la Bea D. m'està **PICANT L'ULLET.**

D'acord, no som amigues, però és evident que la nostra relació ha canviat.

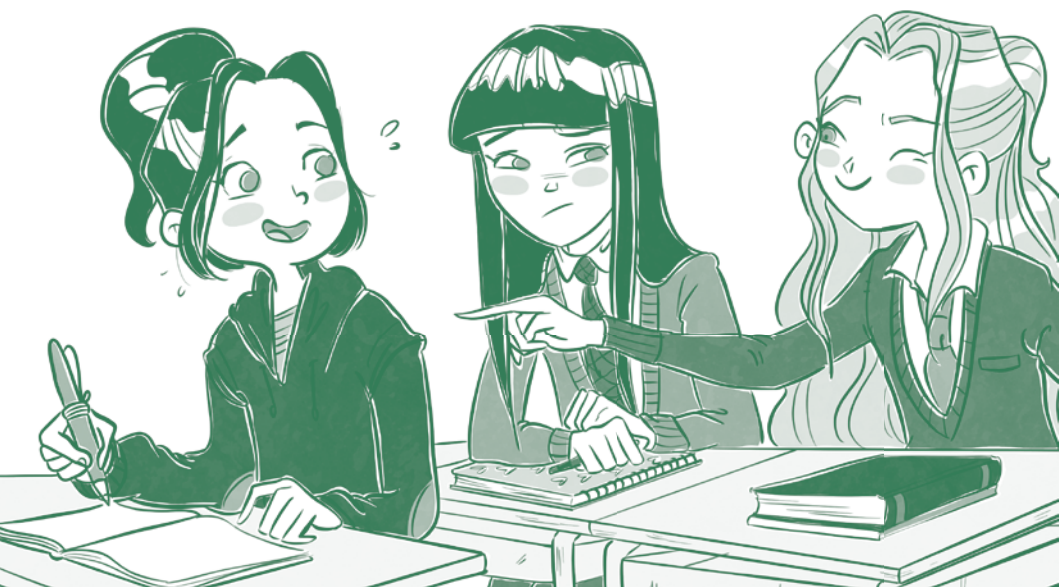
Responc amb un somriure, però sense emocionar-me massa. La mirada altiva i penetrant de la Martina, que està asseguda al meu costat, no m'ajuda gaire i em fa sentir força incòmoda. Sembla el seu gos guardià, un pitbull disfressat de caniche francès!

Aquest matí, quan ens hem vist fora de l'institut, s'ha comportat com sempre: fent-se la interessant i

donant-se molta importància. He intentat ser amable i l'he saludat, però ella, en canvi, només m'ha mirat; més ben dit: m'ha repassat de dalt a baix i després ha remugat una mena de «meeeu». Juraria que l'he vist esbufegar amb aire d'empipada. Tinc la impressió que treballar amb ella no serà gens fàcil. Ja m'estic imaginant les **ESPURNES...** de tensió!

El Superprofe ens recorda tot el que haurem de fer durant el mes de novembre: exàmens orals, redaccions i una novetat:

—M'agradaria dedicar una hora al mes a fer un debat a la classe. L'anomenarem «**L'HORA DE LES OPINIONS**». Així podrem aprendre a dialogar, fins i tot quan les nostres opinions siguin diferents de les dels nostres companys.

—Fantàstic, profe, així finalment podré enviar a fer punyetes qui no estigui d'acord amb mi!

Endevineu qui no ha perdut el costum de fer comentaris poca-soltes quan no toca? Justa la fusta: en Xavi Prepotent, perdonavides de segona fila!

—En realitat, és justament el contrari del que acabes de dir, Xavi! —respon el Superprofe.

—Era una broma, profe!

El profe dibuixa un mig somriure.

—Bé, i ara ha arribat el moment dels vostres contes! Si ho recordeu, abans del pont havíem començat a estudiar una mica els contes clàssics a classe i us havia demanat com a **DEURES** que n'escrivíssiu un una mica més actual. I els deures són els deures... així que ara me'ls podeu entregar.

El profe passa per entre les taules per recollir els nostres contes.

—Molt bé, nois —ens diu quan acaba de recollir els treballs—, deixeu-me una mica de temps per corregir-los i ja us en diré alguna cosa. Potser descobrirem que entre vosaltres hi ha un futur escriptor o escriptora.

Efectivament, a mi m'agradaria escriure llibres...

Tot i que potser preferiria tocar en un grup de rock... O també obrir una pastisseria. Encara sort que tinc temps per decidir el meu futur perquè... **NO TINC LES IDEES GENS CLARES!**

—Què us sembla si ara fem una mica de gramàtica?

Quan sona el timbre de l'esbarjo, em poso a parlar amb l'Angie.

—Hem de dir-li al profe que hem canviat el grup —em diu ràpidament.

—Ara?

—I per què no?

La Bea i la Martina han acaparat l'atenció de tota la classe explicant les coses meravelloses que han fet durant aquests dies de festa. Van vestides amb uns modelets de col·legiala combinats i semblen acabades de **SORTIR D'UNA PEL·LÍCULA DE LA BARBIE.**

L'Angie i jo avancem entre els companys fins que arribem al seu costat.

—Bea, Martina, podem parlar un moment? —les interrompo.

—I tant, digues —respon la Bea.

—...**EN PRIVAT!** —diu l'Angie, sentint-se observada.

La Martina no pot dissimular que està empipada, i tampoc les seves admiradores, que tornen decebudes als seus llocs.

—Què us sembla si li expliquem al profe que ara tenim un nou grup de Youtube? —proposa l'Angie quan ens quedem soles.

—Sí, d'acord... però no cal córrer, oi? —diu la Martina mentre s'enretira de la cara un floc de cabells, com sol fer sempre.

—Estem totes d'acord amb la idea del grup, no? —pregunto.

—I tant! —exclama la Bea D.

La Martina la mira i deixa anar un sospir fent una cara que sembla voler dir: «Si no tenim cap més remei...»

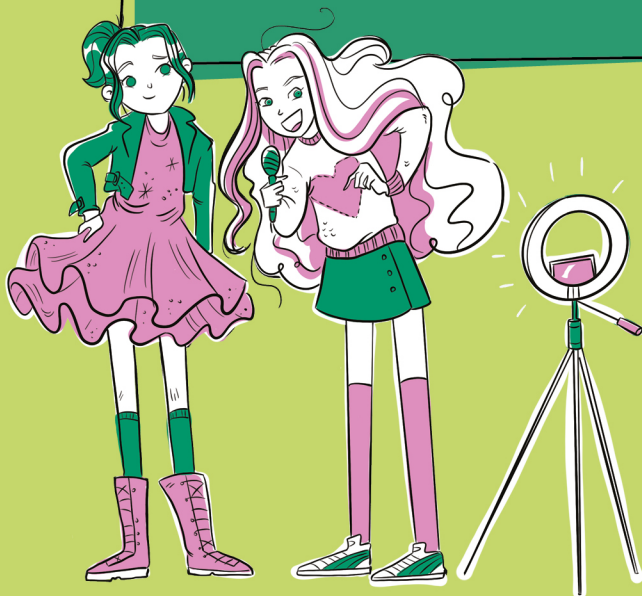
Seguim el profe fora de la classe i li donem la notícia: ara les quatre **SOM OFICIALMENT «LES DIVES»!**

Només cal que ens posem d'acord sobre el què, l'on i el quan.

HOLA! EM DIC BEA

i encara que sembli increïble, és veritat...
La meva millor amiga, l'Angie, m'ha dit
una mentida! Ha quedat d'amagat amb
les antipàtiques de la Bea D. i la Martina
iestic segura que volen gravar el vídeo
per al canal de Youtube de l'institut
sense mi. Què puc fer?

bye
bye

En la mateixa
col·lecció:

